

Uluslararası Spor, Egzersiz ve Antrenman Bilimi Dergisi

Cilt 2, Sayı 2, 39-49, (2016)

Orjinal Makale

Basketbol Oynayan Erkek Çocukların Akademik Başarılarının Bazı Değişkenler ile İlişkisi

Umut CANLI¹, Mehmet GÜNAY²

Özet

Amaç: Bu çalışmada, basketbol oynayan erkek çocukların akademik başarıları ile yaş basketbol oynama süreleri, ortalama haftalık antrenman sayıları ve motorik becerileri ile olan ilişkisinin araştırılması amaçlandı.

Materyal ve Yöntem: Çalışmaya üç farklı spor kulübünden, basketbola başlama yaşları ve haftalık antrenman sayıları farklı olan, yaşları 10-13 yaş aralığında değişen 93 erkek basketbolcu gönüllü olarak katıldı. Deneklerin akademik başarılarının tespitinde yılsonu oku akademik başarı ortalaması dikkate alınırken, motorik becerilerin ölçümünde Uluslararası Fiziksel Performans Test Profili (IPPTP) (Kamar,2008) kullanıldı. Değişkenler arasında anlamlı bir fark olup olmadığı Tek Yönlü Varyans Analizi (One-Way ANOVA) testiyle elde edildi. İşlemler SPSS 21.0 paket programı kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Araştırma sonunda basketbolcuların akademik başarıları ile basketbol oynama süreleri, ortalama haftalık antrenman sayıları ve motorik becerileri arasında bir ilişki tespit edilmedi ($p>0.05$). Buna karşın yaş değişkeni ile akademik başarı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edildi ($p<0.05$).

Sonuçlar: Basketbola başlama süreleri ve haftalık antrenman sayıları farklı, temel basketbol eğitiminin yanı sıra motorik becerilerinin gelişimine de katkı sağlayan basketbol eğitimini alan sporcuların akademik başarılarının motorik beceri, antrenman sayısı, basketbola başlama süresi gibi değişkenlerle arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmezken, yaş değişkeni ile akademik başarı arasında negatif yönde bir anlamlılık tespit edildi.

Anahtar Kelimeler

20 Metre Sürat Koşusu,
Şınav,
Mekik,

Yayın Bilgisi

Gönderi Tarihi: 14.02.2016
Kabul Tarihi: 20.04.2016
Online Yayın Tarihi: 01.06.2016

DOI: 10.18826/ijsets.56709

The Relations Between the Academic Success Levels of the Boys Playing Basketball and Certain Variables

Abstract

Aim: The aim of this study is to investigate the relation between the academic success levels of the boys playing basketball and certain variables such as age, basketball playing times, the number of the weekly average trainings and motoric skills.

Material and Methods: 93 students participated voluntarily in the study from three different sports clubs. The ages in which the participants started basketball varied between 10 and 13, and their durations of weekly trainings differed from each other. The end-of-the-year academic success average points of the participants were considered in determining the academic success levels; and the International Physical Performance Test Profile (IPPTP) (Kamar, 2008) was used in measuring the motoric skills. The issue of whether there was a significant difference between the participants was determined by using the SPSS 21.0 Package Program together with the One-Way ANOVA Test.

Results: According to the findings, it was determined that there were no relations between the academic success rates and the basketball playing durations, the number of weekly trainings, and their motoric skills ($p>0.05$). On the other hand, a statistically significant difference was determined between the age variable and the academic success levels ($p<0.05$).

Conclusions: No significant differences were detected between the motoric skills, number of trainings, starting basketball dates and the academic success levels of the sportsmen who receive basic basketball training (which contribute to the development of motoric skills) with different numbers of weekly training and with different basketball starting dates; while a negative significance was detected between the age variable and academic success.

Keywords

20 Meter Sprinting,
Push-up,
Sit-up,

Article Info

Received: 14.02.2016
Accepted: 20.04.2016
Online Published: 01.06.2016

DOI: 10.18826/ijsets.XXXX

Extended English Abstract is at the end of this document

¹Milli Eğitim Bakanlığı, Ankara / TÜRKİYE, umutcanli@hotmail.com

²Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara / TÜRKİYE, mgunay@gazi.edu.tr

GİRİŞ

Okulların görevi eğitimsel süreci etkileyen bütün faktörleri harekete geçirerek sosyal normları ve bilgiyi öğrencilere başarılı bir şekilde aktarmaktır. Her okul bu görevini fiziki yapısı, öğrencilerin kişisel özellikleri ve sosyal çevrenin yapısı gibi faktörlerden dolayı aynı düzeyde yerine getirememektedir. Bu nedenle ebeveynler okulları “iyi ve kötü” olarak sınıflandırmakta ve çocuklarının “iyi” olarak nitelendirdikleri okullarda eğitim görmelerini istemektedirler. Okulların ebeveynler tarafından sınıflandırılmasında okullarda verilen eğitimin kalitesi kendi başına bir ölçüt değildir. Okulların öğrencilere sağlayabildiği sosyal aktivitelerin çeşitliliği, okullar arası spor müsabakaları ve kültürel faaliyetler gibi ders dışı aktivitelerden elde edilen başarılar okulların değerlendirilmesinde önemli ölçütlerdendir (Tanır, 2013).

Sosyal yapı içerisinde okullar, bireyleri eğitmek, toplumun birer ferdi olan çocukları ve gençleri yaşadığı ortamı anlama ve anlamlandırmayı sağlayarak geleceğe en iyi şekilde hazırlamakla yükümlüdürler. Tüm toplumlarda var olan bu zorunluluk çocukların beslenme, barınma ve sağlık ihtiyaçlarının giderilmesinin yanında onların duygusal, sosyal, fiziksel ve zihinsel olarak da sağlıklı bir birey olarak yetiştirilmesi şeklinde değerlendirilmektedir (Yanık ve Çamlıyer, 2015).

Ebeveynler her ne kadar çocuklarının “iyi” olarak nitelendirdikleri okullarda eğitim almaları halinde daha başarılı olabileceklerine inansalar da; öğrencilerin akademik başarılarına etkileyen çok sayıda faktör vardır: a-) bir çocuğun fiziksel durumunu, sağlık durumunu, zihinsel ve duygusal durumunu, önceki bilgilerini gösteren fizyolojik ve psikolojik faktörler b-) öğretmenin etkinliği ve okul organizasyonu gibi okulun bulunduğu çevreden kaynaklanan sosyal faktörler c-) çevreden gelen destek, altyapı ve aile ortamı gibi harici koşullar (Pernelj ve diğ., 2009). Öğrencilerin okuldaki öğrenme başarılarını etkileyen bir başka değişken öğretmene, yöneticilere, derse, sınavlara ve konuşmaya yönelik korkularıdır (Engin, Özen ve Bayoğlu, 2009). Başaran’a göre (1991), genel olarak öğrenciler öğretmenlerden korkarlar. Bu korkuda ailenin payı büyüktür. Küçük yaşlarda polis, doktor gibi öğretmenden de korkma çocuğa aşılır. Ancak asıl kötü ve kökleşen öğretmen korkusunu öğretmenlerin kendileri yaratır. Bu korku öğrenciyi derinden etkiler ve öğrenmesini engeller. Öğrenciler kendilerini sürekli kötü sözlerle eleştiren, alay eden, sınıf içinde kötü duruma düşüren, sürekli şiddet kullanan, cezayı alışkanlık haline getiren, bağırarak öğretmenlerden çok korkarlar. Bu da öğrencilerin olumsuz davranışlar göstermelerine neden olarak öğrenmelerini olumsuz etkiler. Temel’e göre (2001); Anne babaların eğitime katılımı; okul ve ev arasındaki devamlılığı sağlayacak öğretmenin okulda yaptıkları evde de yapılarak pekişecektir. Bu şekilde aile, öğretmenin beklentilerinden ve hedeflerinden, öğretmen de ailenin beklenti ve isteklerinden haberdar olacaktır.

Çocukların okul başarısı ile ilgili endişe duyan veya sistemli çalışma ve disiplinle ilgili desteğin faydalı olacağı düşünülen çocuklara uzmanlarında ilk önerisi spor eğitimidir. Enerjisini atan, sosyal bir gruba ait olan çocuğun mutluluğu, çevresinin desteği ve kazandığı başarı onu motive eder. Sağlığı, direnci, görüntüsü ve becerileri arkadaşları içinde de saygı uyandırır. Spor yapan çocuk onaylanır, destek görür ve sevilir. Tüm bu pozitif katkılar çocuğun ders başarısını da pozitif yönde etkiler (<http://cocukvespor.blogcu.com/spor-yapan-cocugun-okul-basarisi-da-yukse-oluyor/9230589>).

Son yıllarda çocuklar arasında fiziksel aktivitelerin azalması, televizyon izleme, bilgisayar kullanma gibi hareketsiz aktivitelerin artması çocukların kardiyovasküler ve motor performanslarının kötüleşme nedenini açıklayabilir. Aerobik egzersiz özellikle, kardiyovasküler performansı geliştirirken, nöromusküler aktivite örneğin, fiziksel olarak aktif oyun motor performansı geliştirir. Düşük seviyelerde yapılan fiziksel aktivite, kardiyovasküler ve motor performans artan kardiyometabolik risk ile ilişkilendirilmiştir. Kardiyovasküler performansı zayıf olan çocukların okul başarısı için gerekli olan yönetimsel kontrol ve kısa süreli hafıza gibi zihinsel fonksiyonlarda daha zayıf yanlarının olduklarını ve motor performansı zayıf olan çocukların da akademik başarılarının düşük olduğunu gösteren çalışmalar bulunmaktadır (Riethmuller ve diğ., 2009). Spor faaliyetleri içinde bulunan çocukların bazal metabolik hızlarında artış, yağ dışı kitlede artış ve yağ kitlesinde azalma olduğunu gösteren çalışmalar bulunmaktadır.(Altındağ ve Sert, 2009) Bununla beraber, fiziksel aktivite bilişsel gelişim, ruh hali, hafıza, öğrenme ve konsantrasyon için önemlidir.(Ferris ve diğ., 2007).

Günümüzde, hareketsiz yaşama bağlı sağlık sorunları nedeniyle artan sağlık harcamaları ülke bütçelerini zorlayacak düzeylere ulaşmıştır (“Türkiye Ulusal Hastalık Yüklü Çalışması”, 2004). Bu nedenle bireylerin ve özellikle okul çağındaki çocukların fiziksel aktivite düzeylerinin geliştirilmesi

yönetmelikte Sağlık ve Milli Eğitim Bakanlıklarının öncelikli konuları içine girmiştir (Cengiz ve İnce, 2013).

Çocuğun sportif aktivitelere katılımı, gelişimi açısından oldukça önemlidir. Çocukların televizyon ve bilgisayar gibi teknolojik materyallerle geçirdikleri zamanın fazlalığı ve çocukların sürekli oturuyor olmaları sonucunda çeşitli vücut duruş bozuklukları, hareketsizlik ve kilo artışı, kas gücünde azalma ve kemik dokularında değişiklikler görülebilmektedir. Çocukların fiziksel performanslarını artırmak, daha sağlıklı bir yaşam sürmelerini ve egzersiz yapmayı alışkanlık haline getirmek amacıyla spor okullarına devam ettikleri görülmektedir (Saka ve diğ., 2008). Erken yaşlarda harekete yönlendirilmiş çocuklar için spor, yemek içmek ve uyumak gibi zorunlu bir yaşam ihtiyacıdır. Temel hareket becerilerini geliştiren çocuklar, özelleşmiş becerileri geliştirmek ve bu becerileri yaşam boyu rekreasyonel, oyun, spor ve dans aktivitelerine transfer etmek için hazır olacaklardır (Özer ve Özer, 2012).

Beden eğitimi ve spor araştırmacı düşünmeyi geliştirir, problem çözme becerisi ve kavram gelişimini destekler, bilişsel fonksiyonlar aktive edilir. Temel hareketlerin gelişimi, küçük ve büyük kas motor gelişimi ve kas koordinasyonunu destekler, bedensel farkındalığı artırır, fiziksel adaptasyonu geliştirir, yaşam boyu spor alışkanlığının alt yapısı hazırlar. Sistematik ve amaçlı yapılan beden egzersizleri çocuklarda hızlilik, güç, ataklık, dayanıklılık gibi fiziksel uygunluk unsurlarını ve koşma, atlama, sıçrama, zıplama gibi bazı motor becerileri geliştirir. Sosyal yeterlik becerilerini geliştirir, olumlu benlik gelişimini destekler, empati duygusunu geliştirir. Çocuk diğer bireylerin haklarına ve özelliklerine saygı göstermeyi öğrenir, karşılaştığı sorunlarla başa çıkma konusunda güçlenir, işbirliği ve ekip çalışması gibi toplumsal yaşam becerileri gelişir. Tüm bunların yanında, egzersizlerin sağlıklı olmaya katkısı vardır (Çağlak, 2005; Şahin, 2008; Çağlak Sarı, 2011; Çelik ve Şahin, 2013)

Spor eğitimi içerisinde önemli bir araç olarak kullanabileceğimiz bir spor branşı da basketboldur. Basketbol çocukların her aşamada fiziksel olarak aktif oldukları, içerisinde mücadele ve rekabetin yaşandığı, kazanma-kaybetme duyguları, arkadaşlık, paylaşım, takımdaşlık gibi duyuşsal özelliklerin olduğu bununla beraber teknik ve taktiksel stratejilerin öne çıkarak, oyun zekası, varsayım, sezgi, çıkarım gibi bilişsel fonksiyonların da aktif olduğu dolayısıyla basketbolcuların tüm bu özelliklerinin gelişmesine katkı sağlayan komplike bir oyundur.

Bu araştırmanın amacı basketbol oynayan erkek çocukların akademik başarılarının yaşları, basketbol oynama süreleri, haftalık ortalama antrenman sayıları ve motorik becerileri ile olan ilişkisinin araştırılmasıdır.

MATERYAL VE YÖNTEM

Araştırmamızın modeli ilişkisel tarama modelidir. Çalışmaya üç farklı basketbol kulübünden, basketbola oynama süreleri ve ortalama haftalık antrenman sayıları farklı olan, yaşları 10-13 yaş aralığında değişen 93 erkek sporcu denek olarak katılmıştır. Deneklerin akademik başarılarının tespitinde yılsonu okul akademik başarı ortalaması dikkate alınmıştır. Motorik becerilerin ölçümünde Uluslararası Fiziksel Performans Test Profili (IPPTP) (Kamar, 2008) kullanılmıştır. IPPTP içerisinde altı adet test bulundurulur. Bunlar, 20 metre koşu, 30 sn şınav-mekik, Sağlık topu atışı (2 kg), Durarak uzun atlama ve 6 dakika koşu testidir. 20 metre koşusu tam olarak ölçülmüş, başlangıç ve bitiş çizgileri belirgin 20 metre düz bir parkurda yapıldı. Denek başlama çizgisinin gerisinde yüksek çıkış pozisyonunda başlama sinyali ile birlikte sprint şeklinde 20 metrelik koşuyu tamamladı. Zaman, saniyenin 1/100'ünü belirleyen kronometre ile ölçüldü. Test iki kez tekrar edildi ve en iyi zaman skor olarak kaydedildi. 30 saniye şınav testinin başlangıcında denek yerde karın üstü yatar durumda elleri önde ve omuz genişliğinde açık, ayaklar gergin ve düz pozisyondaydı. Başla sinyali ile birlikte denek kolları üzerinde kalkarak tekrar başlangıç pozisyonuna döndü. Bütün bu işlem bir sayı olarak kabul edildi. Denek dur sinyaline kadar mümkün olduğu kadar çok bu hareketi yaptı. 30 saniye mekik testinde denek sırt üstü vaziyette yere yattı. Dizleri 90 derece bükülü, elleri ensesinde, ayakları bir yardımcı tarafından ayak bileklerinden tutularak iyice stabilize edildi. Başla komutu ile birlikte denek dirseklerini dizlerine temas ettirerek 30 saniye süreyle mümkün olduğu kadar çok tekrarlamaya çalıştı. Hareket dur sinyali gelene kadar devam etti. Skor, 30 saniyelik süre içinde, dirseklerini dizlerine temas ettiği sayıların toplamı olarak kabul edildi. Sağlık topu atış testinde, denek 2 kg ağırlığındaki sağlık topunu, baş üstünden her iki eliyle birlikte, durduğu yerden mümkün olduğu kadar uzağa atmaya çalıştı. Denek başlama çizgisinin hemen gerisinde ve bir adımı olmak üzere pozisyonunu aldı. Atış

esnasında koşmasına izin verilmedi. Denek gövdesini geriye doğru bükerek, atış için gerekli ivmeyi temin edebildi. Test skoru, atış mesafesinin metre ve santimetre cinsinden kaydedildi. Yapılan iki deneme sonunda elde edilen iyi skor kaydedildi. Durarak uzun atlama testinde, deneğin ayak parmak uçları başlama çizgisinin gerisinde yerini aldı ve deneğin dizlerini, kollarını, belini bükmesine izin verildi. Komutla birlikte denek, kol çekerek başlama çizgisinden ileri doğru mümkün olduğu kadar uzağa atlamaya çalıştı. Başlama çizgisiyle deneğin bu çizgiye en yakın topuğu arasındaki mesafe deneğin skoru olarak kaydedildi. Denek iki deneme yaptı ve denemelerden en iyi skora sahip olan derece deneğin uzun atlama skoru olarak kaydedildi. 6 dakika koşu testi uzunluğu 54 metre olan voleybol sahası çevresinde yapıldı. Test süresince koşulan turlar sayılarak kaydedildi. Başlama komutuyla birlikte denekler mümkün olduğu kadar hızla 6 dakikalık koşuyu tamamlamaya çalıştı. Koşu esnasında yürümek isteyen deneklere izin verildi. Her turda her deneğin skor kâğıdına o tur için işaret koyuldu. 6 dk. sonunda düdükle işaret verilerek deneklerin oldukları yerde kalmaları söylendi. Sonuca ek metreler ilave edildi (Kamar, 2008). Yılsonu başarı ortalaması ile basketbol oynama süresi (ay), antrenman sayısı (haftalık), 20 metre koşu süresi, şınav (30sn), mekik (30 sn), sağlık topu atış (cm), durarak uzun atlama (cm), 6 dakika koşu süresi değişkenleri arasında anlamlı bir fark olup olmadığı ve bu değişkenlerin yaş gruplarına göre ortalama ve standart sapmaları incelenmiştir. Değişkenler arasında anlamlı bir fark olup olmadığı One-Way ANOVA test istatistiğiyle elde edilmiştir. İşlemler SPSS 21.0 paket programı kullanılarak yapılmıştır.

BULGULAR

Tablo 1. Basketbol oynayan erkek çocukların basketbol oynama süreleri, ortalama haftalık antrenman sayıları, yılsonu başarı ortalamaları ve motorik özelliklerinin yaş düzeyine göre karşılaştırılması

Değişkenler	Yaş	n	X ±Sd	F	p
Basketbol Oynama Süreleri (ay)	10	23	19,82±16,81	0,960	0,525
	11	22	20,95±15,3		
	12	34	19,79±13		
	13	14	28,14±22,51		
Ortalama Antrenman Sayısı (haftalık)	10	23	2,52±,51	1,881	0,138
	11	22	2,40±,59		
	12	34	2,70±,57		
	13	14	2,78±,57		
Yılsonu Başarı Ortalaması	10	23	93,36±4,83	3,177	0,028
	11	22	88,54±6,99		
	12	34	87,59±8,78		
	13	14	87,11±7,69		
20 Metre Koşu Süresi (sn)	10	23	4,53±,27	2,506	0,064
	11	22	4,33±,25		
	12	34	4,32±,37		
	13	14	4,08±,32		
Şınav (30 sn)	10	23	9,91±7,38	0,934	0,428
	11	22	10,95±6,44		
	12	34	10±7,55		
	13	14	13,5±2,82		
Mekik (30 sn)	10	23	15,95±4,11	1,607	0,193
	11	22	17,54±3,82		
	12	34	16,32±5,86		
	13	14	19,14±4,25		
Sağlık topu atış (2kg) (metre)	10	23	432,04±64,99	7,708	0,000
	11	22	449,72±88,36		
	12	34	470,85±74,84		
	13	14	574,64±154,28		
Durarak uzun Atlama (cm)	10	23	138,04±17,54	1,709	0,171

	11	22	144,27±23,50		
	12	34	139,38±21,58		
	13	14	153,21±26,25		
	10	23	1001,43±175,58		
6 Dk. Koşu (metre)	11	22	992,59±146,29	3,453	0,020
	12	34	1099,11±212,28		
	13	14	1156,78±194,9		

Tablo 1’de araştırmaya katılan deneklerin yaş düzeylerine göre sayıları, aritmetik ortalamaları, standart sapmaları verilmiştir. 10-13 yaş arası 93 çocuktan elde edilen verilere göre yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi test istatistiğine göre Yaş değişkeni bakımından Yıl Sonu Başarı Ortalaması, Sağlık Topu Atış (2kg/cm) ve 6 Dk. Koşu Süresi değişkenleri arasında anlamlı bir farklılık olduğu söylenebilir ($p<0,05$). Ayrıca Yaş değişkeni bakımından, Basketbol Oynama Süresi (ay), Ortalama Antrenman Sayısı (haftalık), 20 Metre Koşu süresi (sn), Şınav (30sn), Mekik (30sn) ve Durarak Uzun Atlama (cm) değişkenleri arasında anlamlı bir farklılık olmadığını da söyleyebiliriz ($p>0,05$).

Tablo 2. Basketbol oynayan erkek çocukların yılsonu başarı ortalamaları ile yaş, basketbol oynama süresi, haftalık ortalama antrenman sayısı ve motorik özelliklerin karşılaştırılması

Değişkenler	Başarı ortalaması	
	F	P
Yaş	3,175	0,029
Basketbol oynama süresi (ay)	0,613	0,905
Antrenman sayısı (haftalık)	0,718	0,490
20 metre koşu süresi (sn)	0,849	0,706
Şınav (30 sn)	0,764	0,770
Mekik (30 sn)	0,507	0,912
Sağlık topu atış (2kg) (metre)	1,430	0,199
Durarak uzun atlama (cm)	0,689	0,897
6 Dk. Koşu (metre)	1,258	0,346

10-13 yaş arası 93 çocuktan elde edilen verilere göre yapılan Tek Yönlü Varyans Analizi test istatistiğine göre başarı ortalaması değişkeni bakımından basketbol oynama süresi, ortalama haftalık antrenman sayısı, 20 metre koşu süresi (sn), şınav (30 sn), mekik (30 sn), sağlık topu atış (2 kg), durarak uzun atlama (cm), 6 dak. Koşu (metre) değişkenleri arasında anlamlı bir farklılık olmadığı söylenebilir ($p>0,05$).

Aynı grup için yapılan araştırmada başarı ortalaması değişkeninin, yaş değişkeni bakımından anlamlı bir farklılık gösterdiği söylenebilir. ($p<0,05$) (Tablo 2).

TARTIŞMA

Bu çalışmaya katılan basketbol oynayan erkek çocukların akademik başarıları ile ortalama haftalık antrenman sayıları, basketbola başlama süreleri ve motorik becerileri arasında bir ilişkiye rastlanılmamıştır. Çocukların ortalama haftalık antrenman sayılarını ve toplam basketbol oynama sürelerini fiziksel aktivite düzeyi, motor becerilerini de kısmen fiziksel uygunluk düzeyleri kapsamına alabiliriz. Bu çalışmaya katılan öğrencilerin akademik başarıları ile bu değişkenler arasında ilişki olmamasının birçok nedeni olabilir. Öğrencilerin akademik başarılarını etkileyen bilişsel beceriler, kaygı düzeyleri, çevre ve aile yapısı, öğretim yöntemleri, ders çalışma tekniği, öğretmen, motivasyon, okul yönetimi ve yapısı gibi çok sayıda faktörün olduğu bilinmektedir. Olası bu faktörlerin fiziksel aktivite ve fiziksel uygunluk düzeylerine göre basketbol oynayan erkek çocukların akademik başarı ile olan ilişkisinin daha çok yüksek olacağı düşünülmektedir. Bu sebeple basketbol oynayan erkek çocukların fiziksel aktivite ve fiziksel uygunluk düzeylerinin yüksek veya düşük olmasına bakılmaksızın akademik başarıyı etkileyen diğer faktörlere bağlı olarak akademik başarılarında artış veya azalmanın görülebileceği düşünülmektedir.

Araştırma kapsamında beden eğitimi, fiziksel aktivite, egzersiz ve fiziksel uygunluk ile akademik başarı arasındaki ilişkiyi belirlemeye yönelik literatürde yer alan çok sayıda araştırmamanın incelenmesi sonucunda araştırmaların artan fiziksel aktivitenin çocuk ve adolesanların okul performansına katkı sağladığı, buna karşın bazı çalışmalarda ise fiziksel aktivite ile akademik başarı arasında herhangi bir ilişki olmadığı veya var olan ilişkinin önemsiz olduğu bildirilmiştir (Dwyer ve diğ., 2001; Fox ve diğ., 2010; Morales ve diğ., 2011; Sigfusdottir, Kristjansson ve Allegrante, 2007; Singh ve diğ., 2012; Vazou ve diğ., 2012).

Haapala (2013), çocuklarda kardiorespiratuar fitness ve motor becerileri ile zihinsel ve akademik performans arasındaki ilişki adlı çalışmasının sonuçlarında yüksek seviye kardiorespiratuar fitness ve motor becerinin zihinsel ve akademik performans için yararlı olabileceğini belirtmiştir.

Erwin ve diğ. (2012) okul içinde yapılan fiziksel aktivite programlarına katılımın akademik başarı üzerine olan etkisini değerlendirdikleri çalışmalarına 29 (n=16 deney grubu, n=13 kontrol grubu) gönüllü öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin matematik ve okuma puanları ile standart test puanları akademik başarılarının ölçütü olarak kabul edilmiştir. Okul günlerindeki fiziksel aktivite düzeyinin belirlenebilmesi için öğrenciler ardi ardına 5 gün boyunca Walk4Life marka pedometre takmışlardır. Deney grubundaki öğrencilere aktivitelere katılmaları için günde 20 dk'lık ek süre verilmiştir. Çalışma kapsamında yapılan istatistiki analizlerde aktivitelere katılan deney grubundaki öğrencilerin matematik ve okuma puanlarında artışın olduğu görülmüştür. Çalışmada fiziksel aktivitenin matematik ve okuma puanlarına kısa sürede önemli katkılar sağlayabildiği belirtilmiştir.

Kamijo ve diğ. (2011) çalışmalarında ergenlik dönemi öncesindeki çocuklara uygulanan 9 aylık fiziksel aktivite programı ile gelişen kardiorespiratuar uygunluğun hafıza gelişimi üzerine olan etkisini gözden geçirmişlerdir. Çalışmanın örneklemini 7-9 yaş grubu 43 (n=22 deney grubu, n=21 kontrol grubu) gönüllü çocuk oluşturmuştur. Yapılan istatistiki analizlerden fiziksel aktivitenin kardiorespiratuar uygunluğu ve bilişsel becerileri geliştirdiği anlaşılmıştır.

Reed ve diğ. (2010) fiziksel aktiviteye katılımın zeka düzeyi ve akademik başarıya olan etkisini değerlendirdikleri çalışmalarını 6 farklı sınıftan 3. sınıf öğrencisi 155 kişinin katılımıyla gerçekleştirmişlerdir. Bu öğrencilerden 80'i (n=34 kız, n=46 erkek) deney grubunu 75'i (n=33 kız, n=42 erkek) kontrol grubunu oluşturmuştur. Çalışma kapsamında 3. sınıfların derslerine giren öğretmenler müfredatlarında Ocak-Nisan 2008 tarihleri arasında haftada 3 gün ve günde yaklaşık olarak 30 dk kadar süren aktivitelere yer vermişlerdir. Böylece deney grubundaki öğrenciler günde yaklaşık 1200 adım kadar yürümüşlerdir. Öğrencilerin akademik başarı düzeylerinin ölçütü olarak İngilizce, matematik, fen bilimleri ve sosyal bilimler derslerinden alınan notlar kabul edilmiştir. Yapılan istatistiki analizlerde deney grubundaki öğrencilerin İngilizce, matematik, fen bilimleri ve sosyal bilimler derslerine ilişkin puanlarının yüksek olduğu görülse de; kontrol grubundaki öğrencilerin İngilizce, matematik, fen bilimleri ve sosyal bilimler derslerine ilişkin puanları ile karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa ulaşamamıştır.

Telford ve diğ.'nin (2012) çalışmalarına katılan öğrencilerin fiziksel uygunluk düzeyleri ile akademik başarıları arasında pozitif yüksek düzeyde bir ilişkinin olduğu belirtilirken; vücut yağ yüzdeleri ile akademik başarıları arasında negatif bir ilişkinin olduğunu, Chang Hung ve Jui-Fu'nun (2011) beden eğitimi dersindeki başarı ve fiziksel uygunluk düzeyi ile akademik başarı arasındaki ilişkiyi değerlendirdikleri çalışmalarında sadece esneklik ile akademik başarı arasında bir ilişki olduğunu tespit ederken karın kuvveti, alt ekstremitelerin kuvveti, kardiyovasküler dayanıklılık ve BKİ değerleri ile akademik başarı arasında herhangi bir ilişkinin olmadığını, Joshi ve diğ.'nin (2011) çocuk ve adolesanların fiziksel uygunluk düzeyleri ile akademik başarılarını karşılaştırmayı amaçladıkları çalışmalarında ise fiziksel uygunluk düzeyi yüksek olan öğrencilerin hem matematik hem de okuma puanlarının fiziksel uygunluk düzeyi düşük olan öğrencilerin matematik ve okuma puanlarından yüksek olduğu belirtilmiştir.

Basketbol oynayan erkek çocukların akademik başarıları ile yaş değişkeni arasında negatif yönde bir anlamlılığa rastlanmıştır. Çocukların yaş düzeyleri yükselirken, akademik başarılarında düşüş gözlenmiştir. Yaşa göre yılsonu ortalama puanlarını incelediğimizde bir düşüş olduğunu söyleyebiliriz ancak çocukları akademik olarak başarısız olarak nitelendiremeyiz. Çocukların yaş düzeyinin artması ile birlikte akademik başarının düşmesini ergenlik döneminin başlangıcı veya ergenlik dönemi içerisinde olmalarına bağlayabiliriz. Çünkü ergenlik, bilişsel, toplumsal, bedensel ve psikolojik

açılardan pek çok değişimin ve gelişimin yaşandığı bir dönemdir. (Yılmaz, 2009). Ergenlik dönemini ruh bilimciler, çalkantılı, tedirgin çelişkilerle dolu, hızlı bir büyüme çağı, bağımsızlığa yönelme ve cinsel uyanış dönemi olarak tanımlanmaktadır. Normal her ergen az ya da çok bu ruhsal sıkıntıları geçirebilir. Ergenin hem kendi içinde hem çevre ile ilişkilerinden kaynaklanan beklentileri vardır. Ergenin yeni bedeni, yeni hormonlara, ana baba yerine geçen yeni ilişkilere, yeni değer yargılarına uyumu kolay olmamaktadır. Bu nedenle her ergende zaman zaman çok çeşitli tepkiler, sorunlar ortaya çıkabilmektedir (Mangır ve Çağatay, 1992). Ergenlik dönemine giren çocukların farklı ilgi ve ihtiyaçlarının ortaya çıkması ile birlikte çocukların derslere olan ilgisi, ders çalışma isteği, okula, öğretmene karşı tutumundaki değişimler ile birlikte akademik başarının düşüş gösterdiğini düşünmekteyiz.

Sonuç olarak, basketbol oynayan erkek çocukların akademik başarıları ile motorik becerileri, ortalama haftalık antrenman sayıları, basketbol oynama süreleri arasında bir ilişkiye rastlanmamıştır. Bunun sebebinin ise öğrencilerin akademik başarılarını etkileyen bilişsel beceriler, kaygı düzeyleri, çevre ve aile yapısı, öğretim yöntemleri, ders çalışma tekniği, öğretmen, motivasyon, okul yönetimi ve yapısı gibi faktörlerin akademik başarı ile olan ilişkisinin daha yüksek olabileceği düşünülmektedir. Diğer bir değişken olan yaş ile akademik başarı arasında negatif yönde anlamlı bir ilişkiye rastlanmıştır. Çocukların yaş düzeylerinin yükselmesi ile birlikte akademik başarılarında düşüş gözlenmektedir. Ergenlik dönemine yeni girmiş ya da ergenlik döneminde olan çocukların ilgi, ihtiyaç ve isteklerinin değişmesi ile birlikte derslere, ders çalışmaya karşı ilginin ve isteğin azalması akademik başarılarının düşmesine sebep olduğu düşünülmektedir. Öğrencilerin daha sağlıklı bireyler olarak yetişmesi bununda sporun içinde olarak, fiziksel aktivitelere katılarak, egzersiz yaparak sağlanabileceğini bilmesi spor eğitiminin önemini anlamasını sağlayacaktır. Öğrencilerin fiziksel özelliklerinin gelişmesi için bir spor branşı ile uğraşma, beden eğitimi derslerindeki fiziksel aktivitelere katılma, okul içi ya da okul dışı sportif faaliyetlere katılma ile sağlanabilir. Öğrenciler spor yapmaya zaman ayırarak zamanlarını olumlu yönde kullanırlar dolayısıyla çevresindeki kötü alışkanlıklara neden olabilecek etkenlerden uzak durmuş olurlar. Bunun yanında sosyal olarak daha aktif olurlar ve sosyal normlara daha duyarlı bireyler olarak toplum içinde yerlerini alırlar. Spor eğitiminin tüm pozitif yanları öğrencilere kavratılmalı, bu tür faaliyetleri özendirici çalışmalar yaparak öğrencilerin spor içerisinde olması sağlanmalıdır.

KAYNAKLAR

- Altındağ, Ö., & Sert, C. (2009). Çocuklarda vücut kompozisyonu ve fiziksel aktivite ilişkisi: Pilot çalışma. *Türkiye Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Dergisi*, 55, 60-63.
- Başaran, İ. E. (2001), *Eğitim psikolojisi*. Gül Yayınevi, Ankara.
- Cengiz, C., & İnce, M. L. (2013). Farklı okul ortamlarındaki çocukların okul sonrası fiziksel aktivitelere algıladıkları öz-yeterlilikleri. *Yönetim Bilimleri Dergisi*, 11 (21), 135-147.
- Chang Hung, C. & Jui-Fu, C. (2011). The Relationship between physical education performance, fitness tests and academic achievement in elementary school. *International Journal of Sport & Society*, 2(1), 65-73.
- Çağlak S. (2005). Okul öncesi dönemde hareket gelişimi ve eğitimi, Erken Çocuklukta Gelişim ve Eğitimde Yeni Yaklaşımlar 1 (Yay. Haz.: M. Sevinç), Morpa Kültür Yayınları, İstanbul.
- Çağlak Sarı, S. (2011). Okul öncesi çocuk ve hareket eğitimi (Ed.:M. Ormanlıoğlu Uluğ ve G. Karadeniz), Okul Öncesi Çocuk ve..., Nobel Yayınları, Ankara.
- Çelik, A., & Şahin, M. (2013). Spor ve çocuk gelişimi, *The Journal of Academic Social Science Studies JASSS-International Journal of Social Science*, 6(1): 467-478.
- Dwyer, T., Sallis, J.F., Blizzard, L., Lazarus, R., & Dean, K. (2001). Relation of academic performance to physical activity and fitness in children. *Pediatric Exercise Science*, 13(3), 225-237.
- Engin, A. O., Özen, Ş., & Bayoğlu, V. (2009). Öğrencilerin okul öğrenme başarılarını etkileyen bazı temel değişkenler. *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 3, 125-156.

- Erwin, H. Fedewa, A. & Ahn, S. (2012). Student academic performance outcomes of a classroom physical activity intervention: A pilot study. *International Electronic Journal of Elementary Education*, 4(3), 473-487.
- Eryılmaz, A. (2009). Ergenlik döneminde stres ve başa çıkma. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*. (5-2), 20-37. <http://efdergi.yyu.edu.tr>.
- Ferris, L.T., Williams, J.S. & Shen, C.L. (2007). The effect of acute exercise on serum brain-derived neurotrophic factor levels and cognitive function. *Med Sci Sports Exerc*, 39: 728-34.
- Fox, C.K., Barr-Anderson, D., Neumark-Sztainer, D., & Wall, M. (2010). Physical activity and sports team participation: Associations with academic outcomes in middle school and high school students. *Journal of School Health*, 80(1), 31-37.
- Haapala E. A. (2013). Cardiorespiratory fitness and motor skills in relation to cognition and academic performance in children – A Review. *Journal of Human Kinetics*, 36, 55-68.
<http://cocukvespor.blogcu.com/spor-yapan-cocugun-okul-basarisi-da-yuksek-oluyor/9230589>.
- Joshi, P., Howat, H. & Bryan, C. (2011). Relationship between fitness levels and academic performance. *Journal of Physical Education & Sport*, 11(44), 376-382.
- Kamar, A. (2008). *Sporda Yetenek Beceri ve Performans Testleri*. Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
- Kamijo, K., Pontifex, M.B., O’Leary, K.C., Scudder, M.R., Wu, C.T., Castelli, D.M., Hillman, C.H. (2011). The effects of an afterschool physical activity program on working memory in preadolescent children. *Developmental Science*, 14(5), 1046-58.
- Mangır, M. ve Çağatay, A. N. (1992). Ergenlik dönemi özellikleri ve sorular. *Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(4).
- Morales, J., Gomis, M., Pelicer-Chenol, M., Garcaa-Masa, X., Gamez, A., & Gonzajlez, L. (2011). Relation between physical activity and academic performance in 3rd- year secondary education students. *Perceptual & Motor Skills*, 113(2), 539-546.
- Özer, D. S., & Özer, K. (2012). *Çocuklarda Motor Gelişim*. Nobel Yayınları, Ankara.
- Peternej, B., Skof, B. & Strel, J. (2009). Academic achievement of pupils in sport classes: Pupils attending sport classes have higher final grades, but... *Kinesiologia Slovenica*, 15(1), 5-16.
- Reed, J.A., Einstein, G., Hahn, E., Hooker, S.P., Gross, V.P. & Kravitz, J. (2010). Examining the impact of integrating physical activity on fluid intelligence and academic performance in an elementary school setting: A preliminary investigation. *Journal of Physical Activity & Health*, 7(3), 343-351.
- Riethmuller, A. M., Jones, R. & Okely, A. D. (2009). Efficacy of interventions to improve motor development in young children: A systematic review. *Pediatrics*, 124(4), 782-92.
- Saka, T., Yıldız, Y., Tekbaş, Ö. F., & Aydın, T. (2008). Genç erkeklerde spor okulu eğitim programının bazı antropometrik ve fonksiyonel testler üzerine etkisi, *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 2(1), 1-8.
- Sigfusdottir, I.D., Kristjansson, A.L., & Allegrante, J.P. (2007). Health behaviour and academic achievement in Icelandic school children. *Health Education Research*, 22(1), 70-80.
- Singh, A., Uijtdewilligen, L., Twisk, J., Van Mechelen, W., & Chinapaw, M. (2012). Physical activity and performance at school: A systematic review of the literature including a methodological quality assessment. *Archives of Pediatrics & Adolescent Medicine*, 166(1), 49-55.
- Şahin, S. (2008). Çocuk ve spor, beni tanıyor musun? Trabzon Valiliği Kültür Yayınları. Düzey Matbaacılık, Trabzon.
- Tanır, H. (2013). *İlköğretim 8. Sınıf Öğrencilerinde Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Bazı Antropometrik Özelliklerin Akademik Başarı İle İlişkisi*. Doktora Tezi, Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale.
- Telford, R.D., Cunningham, R.B., Telford, R.M. & Abharatna, W.P. (2012). Schools with fitter children achieve better literacy and numeracy results: Evidence of a school cultural effect. *Pediatric Exercise Science*, 24(1), 45-57.
- Temel, Z. F. (2001). *Okul öncesi eğitime aile katılımı*. Gazi Üniversitesi anaokulu-anasınıfı öğretmen el kitabı. YAPA, İstanbul.

- Türkiye Ulusal Hastalık Yükü Çalışması. (2004). Ankara, 68-87.
- Yanık, M. & Çamlıyer, H. (2015). Ortaöğretim 9. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları ile okula yabancılaşma düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi. *Uluslararası Spor, Egzersiz ve Antrenman Bilimi Dergisi*. 1(1); 9-19.
- Vazou, S., Gavrilou, P., Mamalaki, E., Papanastasiou, A., & Sioumala, N. (2012). Does integrating physical activity in the elementary school classroom influence academic motivation?. *International Journal of Sport & Exercise Psychology*, 10(4), 251-263.

Extended English Abstract

The Relations between the Academic Success Levels of the Boys Playing Basketball and Certain Variables

INTRODUCTION

The duty of the schools conveying the social norms and knowledge to students in a successful manner by activating all the factors that influence educational process. Not every school can achieve this duty at the same level due to the physical structure, personal characteristics of the students and the structure of social environment. For this reason, parents classify schools as “good and bad”, and want that their children attend the schools that are classified as “good”. The quality of the education provided at schools is not a criterion on itself in the classification of the schools by parents. The achievements received from extracurricular activities such as the variety of the social activities provided by the schools for the students, sports competitions among schools, and cultural activities are also among the important criteria in evaluating the schools (Tanır, 2013).

The first suggestion of the specialists for children whose academic success levels are at risk, or who are considered to benefit from systematic study and discipline is dealing with sports. The happiness of a child who spends his/her energy and who belongs to a social group, the support from the environment and the success motivates him/her. His/her health, resistance, image and skills make everybody around respect him (her). A child dealing with sports is approved, supported and loved. All of these positive contributions influence the success at school in a positive way (<http://cocukvespor.blogcu.com/spor-yapan-cocugun-okul-basarisi-da-yuksekluyor/9230589>).

A sports branch that can be used as a tool among sports training is basketball. Basketball is a complicated sport in which children are physically active at every stage with the feelings of winning-losing, competition and struggle, friendship, sharing, teammate, as well as active functions like technical and tactical strategies by using the intelligence, assumption, intuition, deduction for the game, and therefore contributes to the development of these characteristics.

MATERIAL AND METHOD

93 male sportsmen between the ages 10-13 from three different sports clubs with different playing basketball durations and average training numbers participated in the study. The end-of-the-year academic success average points were taken into consideration in determining the academic success levels of the participants. In measuring the motoric skills, the International Physical Performance Test Profile (IPPTP) (Kamar, 2008) was used. The IPPTP includes six tests in it. These are 20-meter running, 30-s push-up/sit-up, throwing health ball (2 kg), standing long jump and 6-min running tests. The issues like whether there is a significant difference between end-of-the-year academic success average points and basketball playing durations (month), the number of the trainings (weekly), the duration of 20-meter running, push-up (30s), sit-up (30 s), throwing health ball (cm), standing long jump (cm) 6-min running variables; and the averages and standard deviations of these variables according to the age groups were investigated. The issue of whether there is a significant difference between the variables was examined with One-Way Anova Test Statistics. The processes were made by using the SPSS 21.0 package program.

FINDINGS

At the end of the study, no relation was detected between the academic success levels of the basketball players and the basketball playing durations, average weekly training numbers and motoric skills ($p>0.05$). On the other hand, a statistically significant difference was detected between the age variable and the academic success ($p<0.05$).

DISCUSSION

No relations were determined between the academic success levels of the male children playing basketball and their average weekly training numbers, their starting basketball durations, and motoric skills. We can consider the average weekly training numbers of the children and their total basketball playing durations under the title of physical activity level; and their motoric skills, under the title of

partly physical fitness levels. There might be a number of reasons for the detection of no relations between the academic success levels of the students participating in this study and the variables. It is known that there are a number of factors influencing the academic success levels of the students such as cognitive skills, anxiety levels, environmental and family structures, teaching methods, studying lesson techniques, teachers, motivation, and school management. It is considered that the relation between the physical activity and physical fitness and these possible factors may be much higher than the relation between the academic success levels of the male children playing basketball. For this reason, it is considered that there might be increases or decreases in the academic success levels of the children regardless of the physical activity and physical fitness levels of the male children playing basketball being higher or lower. Haapala. (2013) conducted a study with the title “The Relation between Cardio-respiratory Fitness and Motor Skills and Mental and Academic Performance in Children” and reported that the high-level cardio-respiratory fitness and motor skills might be beneficial for mental and academic performance. Kamijo et al. (2011) conducted a study and examined the influence of the cardio-respiratory fitness developed with 9-month physical activity program in puberty period children on the development of the memory. The sampling of the study consisted of voluntary 43 children between 7-9 years of age (n=22 study group, n=21 control group). It was determined with the statistical analyses that the physical activity developed cardio-respiratory fitness and mental skills.

Chang Hung and Jui-Fu (2011) conducted a study and examined the relation between the success and physical fitness levels in physical education classes and the academic success levels. The sampling of the study consisted of 476 voluntary students from 11-12 age group living in Taiwan (n=225 female, n=244 male). It was determined with the analyses that were conducted to determine the relation between academic performance and physical fitness components that there was only a relation between flexibility and academic success levels. In addition, it was determined that there was no relation between the stomach strength, lower extremity strength, cardiovascular durability and BMI values and the academic success levels.

CONCLUSION

As a conclusion, no relation was detected between the academic success levels of the children playing basketball and their motoric skills, weekly training numbers and the basketball playing durations. The reasons for this is considered to be the relation between the factors influencing the academic success of the students like mental skills, anxiety levels, environment and family structure, teaching methods, studying lesson techniques, teachers, motivation, school management and structure; and the academic success might be much higher. A significant and negative relation was determined between the age variable, which is another variable, and the academic success levels. With the increasing age levels of the children, a decrease is observed in academic success levels. It is considered that the decreasing interest and desire in studying lessons with the change in interests, needs and desires of the children being new in puberty period or being already in puberty period might have caused a decrease in academic success levels.